

være nogen Tvivl om, at vi vilde være i Stand til at udbetale dette Veksellaan, saaledes at vor midlertidige Statsgæld blev saa meget mindre. Men vort Parti billiger, at den højtærede Minister ikke er gaaet den Vej; Statskassen kunde derved efter vor Mening, og altsaa ogsaa efter den højtærede Finansministers Mening, henimod Foraarets Slutning komme i nogen Forlegenhed, idet der, saa vidt vi kunne se, vil blive Brug for denne Kassebeholdning til Dækning af indeværende Aars Underskud. For Resten mene vi ogsaa, at den højtærede Finansminister under det Lovgivningsarbejde, som er gaaende her paa Rigsdagen, og som i høj Grad allerede nu og ogsaa senere vil komme til at lægge Beslag paa hans Arbejde, bør fritages for mulig desuden at faa beredt Vanskeligheder derved, at han kunde komme til at mangle disponible Midler til Statshusholdningen. For Resten skal jeg bemærke, at da vi første Gang vedtog dette Statslaan, var den disponible Kassebeholdning ogsaa stor nok til, at vi kunde have undgaaet dette Veksellaan, saaledes at vi i denne Henseende ikke staa anderledes nu, end den Gang vi vedtog Laanet.

At gaa nærmere ind paa de finansielle Forhold ved denne Lejlighed og i det hele taget nu at rejse en Debat om vore Finanser, finde vi ikke at være opportunt, heller ikke klogt, og vi mene ogsaa, at der senere hen vil blive Lejlighed for os til at tale om finansielle Spørgsmaal, hvor Sagen ikke er en saadan som denne, der trænger til en hurtig Afgørelse, og med hvilken i Virkeligheden de paagældende Spørgsmaal maa siges ikke at staa i en nødvendig Forbindelse.

Under disse Omstændigheder skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til Fremme og efter den højtærede Ministers Ønske til hurtig Fremme her i Tinget.

J. Pedersen: De 15 Mill. Kr. ere jo forfaldne til Betaling i næste Uge, og der er da ikke andet at gøre end enten at betale dem eller at forny Laanet. At betale Laanet af Kassebeholdningen vilde den højtærede Minister, sagde han, anse for letsindig Finanspolitik, og det ærede Medlem, der nu talte, var enig med den højtærede Minister i, at dette ikke burde ske. Saa er der altsaa kun tilbage at forny Laanet, og der er jo ingen, der vil modsige, at de Vilkaar, hvorunder det fornyes, ere meget gunstige.

Det næste Spørgsmaal, der derefter kunde rejses, er dette: hvorvidt den højt-

ærede Minister skulde have foreslaaet, at dette Laan blev stiftet paa en længere Frist end 6 Maaneder. Det ærede Medlem, som nu talte, syntes at være noget tilbøjelig til at mene, at det kunde have været det rigtigste, men den højtærede Minister har jo angivet sine Grunde til, at han netop har valgt de 6 Maaneder. Grundene ere, dels at Laanet var billigere paa 6 end paa 12 Maaneder, dels at den højtærede Minister har ønsket at faa disse to Veksellaan, dette og det større, til at forfalde omtrent paa samme Tid, idet det er hans Haab, hvad han gentagende har udtalt, at han, naar den Tid kommer, skulde kunne afløse dem begge med et fast Laan. Der er sikkert ingen i dette Ting, som ikke deler dette Ønske, og i det Haab, at dette maa lykkes den højtærede Minister til Foraaret, skal jeg paa mine Meningsstøtters Vegne anbefale, at Forslaget vedtages i den Skikkelse, i hvilken det foreligger.

Brandes: Dette Forslag føres igennem Rigsdagen med et ganske usædvanligt Hastværk, hvad allerede den første ærede Taler gjorde opmærksom paa. Det forelagdes i Folketinget i Tirsdags og skal i Dag her ikke alene til første Behandling, men baade til anden og tredje Behandling, efter hvad man ifølge Formandens Udtalelse kan vente. Vi have end ikke endnu for os de Forhandlinger, der ere førte i Folketinget om den Sag, de foreligge ikke paa Tingets Bord. Jeg maa maaske gøre en Digression i denne højtidelige Sag og sige, at dette muligvis i nogen Grad skyldes vort Trykkeri, som befinder sig i en Tilstand, der var passende for en 30—40 Aar siden, men ikke nu. Der vilde ikke, hvis Trykkeriet var noget fremmeligere, være noget til Hinder for, at alle Forhandlinger, som vare endte ved Firetiden, kunde foreligge om Aftenen for Tingets Medlemmer, men saaledes er det jo ikke. — I Øjeblikket have vi, som sagt, end ikke for os Folketingets Forhandlinger om Sagen, og man kan derfor risikere at komme til ufrivilligt at gentage og besvare ogsaa den højtærede Minister med Spørgsmaal, som han maaske allerede har hørt og svaret paa, men det er da ikke Landstingsmedlemmernes Skyld.

Hastværket er altsaa meget stort, og den højtærede Minister kan ikke være i nogen Tvivl om, at netop dette medfører et større Ansvar for ham, end det ellers vilde være Tilfældet. Den første ærede Taler gjorde opmærksom paa, at Rigsdagen ikke er frit stillet overfor dette Forslag, og saaledes som den højtærede Mini-